

5 стихотворения

от Цветанка Еленкова

ЦЪРКВАТА В ШЕЛКАН

Стъпваш върху изпъкналата леща
на тялото ѝ
изхвърлена на сушата и затова
по-хълзгава
Едва пазиш равновесие
с вързаните си ръце
а сетне за по-сигурно
те оплакват в кораба
провиснал на кръст от небето
същия когото някога
митологично създание държеше
на поднос
Равносметката е прости –
костиците в черепа
Но между това
онези гърди пълни с мляко
изрязани от хребетите
над теб

ТРОИЦА

Слепотата на изчезването
на любими неща
за които дори споменът не помага
нито повтарянето и преповтарянето
нито значите преди и впоследствие
Някъде между тях
и няма значение дали е същият
или просто алегория
дали първият е още на мястото си
дали ще приемеш третия
или ще присадиш друг
но винаги се губи
сам
в компанията на някой
или завличайки нещо
онзи средният
като пръста на фигура от хора
от най-старата част на катедралата
в Сантяго

ОЛТАР

Отсрещната страна на перспективата
е измерение
близко-далеч светлина-сянка
нямат значение
само влизане-излизане
дясното ти око мъжкото е страница
или графичния израз на букви
лявото – диск на синджир
онзи с бога на слънцето
което прозорецът хвърля върху стената
разтворена книга
Единствената сянка в горния ѝ край
е твоята
единствената светлина над нея
атмосферата ти
Остани така каза ми
легнала напряко

ПЕТУНИЯ

Само когато ме гледаш под око
виждам окото ти
с мигли продължение на ириса
с пори продължение на миглите
преливачи и извиращи
навит ръкав
лицето ти пурпурно
а аз леко приклекнала

ТРЕВА

Онова петно
на залепналата за листа капка
излязло извън очертанията си
нимб на икона
вълна в скала
дантела от Камариняс
е някой който се спира на думите
без да се оглежда
и хвърля отблъсъци